

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/141/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125208514
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125208514.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-2- 17Csp/141/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., zastúpený opatrovníčkou: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., právne zastúpenému: JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 054, proti žalovanému: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

-2- 17Csp/141/2025

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [1], v znení:

„Klient svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s ich obsahom, prijíma návrhy v nich predložené a potvrdzuje ich prevzatie.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2], v znení:

„Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k PB v zmysle ZoB.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3], v znení:

„Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy [Dohoda] v zmysle § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník] v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky PB vzniknutej zo ZoÚ. Klient udeľuje PB výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy Klienta. Táto Dohoda sa vzťahuje i na budúceho platiteľa mzdy ako i na iné príjmy Klienta.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 4.6], v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v článku 5. Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.4], v znení:

„V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to až do času úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v článku 7. Doručovanie, bod 7.1], v znení:

„Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 28.11.2007, v článku 11. Prechodné a záverečné ustanovenia, bod 11.2], v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody Klient prijíma návrh Banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s., IČO: 35 862 882, zapísaná v OR SR OS Bratislava 1, odd. Sa, vl. Č. 3157/B [RAM] podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu RAM podriaďujú s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

-17- 17Csp/141/2025

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.10.2025 domáhal, aby súd určil sedem ním špecifikovaných zmluvných podmienok, uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku, za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Uplatnil si tiež nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 28.11.2007 spotrebiteľskú zmluvu – Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 659,70 EUR (50 000 Sk), pričom žalobca sa zaviazal splatiť ho žalovanému v 60 mesačných splátkach po 49,33 EUR (1 486 Sk). Žalobca zaplatil žalovanému na úver splátky vo výške 2 869,48 EUR. Mal za to, že sa jednalo o formulárovú zmluvu, kde do pripravenej predtlačky žalovaný vpisoval len jeho údaje. Zmluvná voľnosť žalobcu bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru a všetky ostatné zmluvné podmienky a dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavovali diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. K jednotlivým zmluvným podmienkam uviedla ku každej odôvodnenie, prečo ich považuje za neprijateľné. Prvú zmluvnú podmienku týkajúcu sa potvrdenia o oboznámení sa s OP, súhlasu s ich obsahom, prijatím návrhov v nich predložených a potvrdení ich prevzatia považovala za neprijateľnú s poukazom na § 53 ods. 4 písm. l) OZ, pretože mala za to, že sa ňou prenáša dôkazné bremenom v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Poukázal na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/97/2022 z 21.04.2023 a č.k. 9Csp/18/2020-93 z 25.05.2020, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 19Csp/25/2022 z 27.02.2023 a rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/32/2022 z 27.10.2022, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/19/2022 z

12.05.2022, ktorými súd rozhodol o neprijateľnosti významovo totožnej zmluvnej podmienky. Dodal, že spotrebiteľ sa touto zmluvnou podmienkou zaväzuje plniť povinnosti podľa obchodných podmienok, ktoré podľa tejto zmluvnej podmienky teoreticky obdrží až pri podpise zmluvy, pričom v tejto zmluvnej podmienke deklaruje, že sa s nimi oboznámi, súhlasí s ich obsahom a zaväzuje sa ich dodržiavať, ako aj obmedzuje jeho prístup k dôkazom alebo ukladá spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mala niesť iná zmluvná strana. Ohľadom druhej zmluvnej podmienky – vyhlásení o neexistencii osobitného vzťahu spotrebiteľa k PB v zmysle ZOB uviedol, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že neuvádza ani len príkladom, kto je považovaný za osobu s osobitným vzťahom k banke, pričom pre priemerného spotrebiteľa je takéto ustanovenie neurčité. Poukázal tiež na to, že dotknutá zmluvná podmienka spôsobuje závažné dôsledky v podobe neplatnosti zmluvy alebo zosplatenia úveru. Citoval z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCSP/16/2024 zo dňa 19.09.2024 i rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 29Csp/74/2022 zo dňa 24.10.2022. K tretej zmluvnej podmienke, týkajúcej sa uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy žalobca uviedol, táto bola včlenená priamo do textu zmluvy a vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v neprospech spotrebiteľa, ktorému hrozí, že aplikáciou dohody o zrážkach zo mzdy dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Mal za to, že aplikácia dohody o zrážkach zo mzdy je závažná a pre jej dopady si vyžaduje osobitné dojednanie, nie zakomponovanie do úverových podmienok spotrebiteľskej zmluvy, aby unikla pozornosti spotrebiteľa, pričom poukázal na judikatúru súdov SR. Navyše poukázal i na § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014, ktorý konštatuje neprípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy v inej forme než vo forme osobitnej listiny a s poučením spotrebiteľa o jej dôsledkoch pri súčasnej možnosti odmietnutia tejto dohody. Žalobca ďalej špecifikoval i zmluvné podmienky, ktoré sa nachádzajú v Obchodných podmienkach pre úver a boli už súdmi určené za neprijateľné. Zmluvná podmienka týkajúca sa započítavania platieb podľa stanoveného poradia (citovaná vo výroku IV. rozsudku) je podľa žalobcu neprijateľná z dôvodu, že umožňuje žalovanému započítavať platby spotrebiteľa na iný účel, akým je prednostné splatenie istiny úveru a to bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa. Umožňuje tak nepredvídateľné a netransparentné započítavanie platieb. Poukázal na rozsudky tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/1/2023 z 27.04.2023, sp. zn. 17Csp/96/2022 z 18.08.2023 a sp. zn. 19Csp/19/2022 z 19.09.2023, ktorými bola táto zmluvná podmienka určená za neprijateľnú. Z potvrdzujúcich rozsudkov Krajského súdu Prešov poukázal na odôvodnenia rozsudkov sp. zn. 5CoCsp/46/2020 z 26.08.2021 a sp. zn. 22CoCsp/11/2022 z 31.05.2022. Zmluvnú podmienku upravujúcu úročenie nesplatennej istiny úveru i po predčasnom zosplatení (citovaná vo výroku V. rozsudku) považoval za neprijateľnú z dôvodu, že jej text je zavádzajúci, keď jej možno rozumieť aj tak, že spotrebiteľ má platiť riadny úrok z už zosplatennej sumy, ktorá už riadny úrok obsahuje. Poukázal na rozsudky tunajšieho súdu priamo vo vzťahu k žalovanému sp. zn. 8Csp/1/2023 z 27.04.2023, sp. zn. 13Csp/169/2018 z 23.11.2021 a rozsudok bývalého Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10Csp/31/2021 z 24.06.2021. Krajský súd v Prešove určenie neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky Okresnému súdu Prešov potvrdil rozsudkami sp. zn. 5CoCsp/46/2020 z 26.08.2021, sp. zn. 7Co/61/2019 zo 17.10.2019, sp. zn. 22Co/2/2017 z 28.11.2017 a zamietnutie žaloby zmenil rozsudkom sp. zn. 19CoCsp27/2021 z 27.01.2022. Za neprijateľnú tiež považoval zmluvnú podmienku ukladajúcu mu oznamovaciu povinnosť, citovanú v VI. výroku tohto rozsudku. Mal za to, že ide o neprimeraný zásah do súkromia spotrebiteľa. Za neprijateľné považoval, aby neoznámenie napríklad zmeny telefónneho čísla malo tak závažné dôsledky pre spotrebiteľa. Citoval z rozsudkov Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 a Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/115/2016 zo dňa 29.06.2016. Dodal, že so žalovaným si žiadnu zmluvnú pokutu individuálne nedojednal. Napokon ako neprijateľnú tiež označil rozhodcovskú doložku, citovanú vo výroku VII. tohto rozsudku, ktorou sa mali strany dohodnúť na riešení sporov pred dodávateľom vopred vybraným rozhodcovským súdom. Mal za to, že spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť s rozhodcovskou doložkou nesúhlas a zhoršuje si ňou svoje zmluvné postavenie. Poukázal na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/5/2021 zo 16.09.2021, sp. zn. 8Csp/198/2019 zo 14.08.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/13/2020 z 31.05.2021, či rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 16Csp/73/2020 zo 06.10.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoCsp/55/2020 z 10.06.2021, ktorými bola za neprijateľnú určená obdobná zmluvná podmienka. Navyše, poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 11.06.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby ma spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Záverom objasnil, že žaloba je prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách. Poukázal

na prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ako aj uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 zo dňa 15.04.2020, či rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/7/2023 zo dňa 28.02.2024. Uviedol, že žalobu podáva z dôvodu verejného záujmu, vyplývajúceho z jednej z hlavných politík primárneho práva EÚ, ktorým je ochrana spotrebiteľov, a to v spojení s jeho záujmom, keďže žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil o plnenia zo zmluvnej podmienky, podľa ktorej poukázal tzv. Časť B. úveru spoločnosti CFH a tiež preto, že podľa jeho názoru ide o úver bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy (napr. výšky úveru). Keďže sú však reštitučné nároky voči žalovanému premlčané, má záujem aspoň čiastočne kompenzovať žalovaným spôsobenú stratu, legálnym obohatením sa na úkor žalovaného prostredníctvom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, na zaplatenie ktorého podá žalobu v prípade splnenia hmotnoprávných podmienok. a na literatúru, v ktorej je vyjadrený názor, že ak o neprijateľnosti zmluvných podmienok bolo právoplatne rozhodnuté, tak analogicky súd už nemusí opätovne zdôvodňovať neprimeranosť zmluvnej podmienky a postačuje poukázať na právoplatný rozsudok súdu. K obdobnému rozhodnutiu o obdobných zmluvných podmienkach zaväzuje súd požiadavka právnej istoty.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.10.2025 úvodom všeobecne poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcu, žalobu považoval za nedôvodnú a šikanóznou a žiadal, aby súd skúmal motív podania žaloby, čo je jej skutočným cieľom, keď ju žalobca podáva po viac ako 14 rokoch od zániku dlhu v dôsledku jeho splatenia. Zmluvné podmienky považoval za štandardné, nie neprijateľné a v súčasnosti ani do budúca nijakým spôsobom neohrozujúce žalobcu. Podľa žalovaného tiež žalobca nešpecifikoval a nepreukázal v čom spočíva neprijateľnosť zmluvných podmienok a ako ho reálne ovplyvnili. Čo sa týka skutkových tvrdení ohľadom právneho vzťahu medzi sporovými stranami uviedol, že uzavrel so žalobcom dňa 28.11.2007 predmetnú úverovú zmluvu po dôkladnom preskúmaní a akceptácii žiadosti o poskytnutie úveru. Následne mu poskytol úver 50 000 SK, pričom v čl. 2 zmluvy boli prehľadne uvedené najmä výška úveru, počet mesačných splátok 60, ich výška 1 486 Sk, RPMN 25,59 %, úroková sadzba 23 % ročne a celková výška nákladov na poskytnutý úver 34 349,83 Sk. So zmluvou žalobcovi odovzdal i ďalšiu podstatnú úverovú dokumentáciu (Obchodné podmienky). Žalobca počas trvania úverového vzťahu nerozporoval žiadnu náležitosť zmluvy, ani dohodnuté zmluvné podmienky, nevyužil možnosť odstúpiť od zmluvy do 14 dní od uzavretia zmluvy, ani nepodal reklamáciu či sťažnosť. Žalovaný mal za to, že žalobca má nepoctivú motiváciu, pretože sa nepokúsil odstrániť domnelé nedostatky zmluvy korektne v zmysle zásady pacta sunt servanda, napríklad uzavretím dodatku. Žalobca nemal žiadnu snahu o mimosúdne vyriešenie. Žalobca pritom úver nepreplatil. Preto žalovaný navrhol, aby súd zvážil aplikáciu čl. 5 CSP, pričom za účelom náležitého zistenia skutkového stavu navrhol, aby súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobcu, a to k priebehu kontraktačného procesu a konania žalobcu pred iniciovaním tohto súdneho konania. Vzhľadom na to, že žalobca nevyužil právo odstúpiť od úverovej zmluvy, predčasne a dobrovoľne splatil poskytnutý úver v roku 2011, nenavrhol úpravu podmienok zmluvy, nepodal reklamáciu alebo sťažnosť a napriek tomu prekvapivo podal žalobu, pričom žalovaný od neho nikdy nevymáhal peňažnú pohľadávku, mal za to, že konanie žalobcu vykazuje znaky šikanózneho výkonu práva. Apeloval na súd, aby vzal do úvahy všetky aspekty konania (správania sa) zainteresovaných strán a všetky významné okolnosti prípadu. Čo sa týka zmluvných podmienok, vo vzťahu k prvej – vyhláseniu o prevzatí a oboznámení sa s úverovou dokumentáciou poukázal na aktuálnu rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora EÚ (C-42/15), Najvyššieho súdu SR (4Cdo/9/2019) a právnu doktrínu, z ktorých mal za to, že námietky žalobcu sú nedôvodné. K zmluvnej podmienke týkajúcej sa osobitného vzťahu klienta k banke a oznamovacej povinnosti poukázal na § 35 ods. 4 zákona o bankách a § 93a ods. 1 písm. a) bod 4 zákona o bankách, v dôsledku ktorých mal za to, že zmluvné ustanovenia sú plne v súlade so zákonom o bankách. Uviedol, že banka má povinnosť zisťovať bonitu klienta nielen pred uzatvorením zmluvy o úvere, ale aj počas jej trvania. Preto mal za to, že je dôležité, aby v prípade začatia trestného, konkurzného alebo exekučného konania týkajúceho sa majetku klienta, klient oznámil túto skutočnosť z dôvodu prípadného negatívneho dopadu na splácanie zmluvného záväzku. Oznámenie zahájenia konkurzného alebo exekučného konania považoval za dôležité pre banku i z hľadiska možnosti požadovania predčasného splatenia pohľadávky. Čo sa týka stanoviska Komisie zo dňa 24.01.2017 poukázal na to, že bolo prijaté až po zániku dlhu. Dohodu o zrážkach zo mzdy označil za tradičný zabezpečovací zákonný inštitút. Mal za to, že je zabezpečená ochrana dlžníka, keď z právnej úpravy vyplýva najvyšší prípustný rozsah zrážok, kritéria jeho určenia, vecný okruh príjmov, ktoré možno postihnúť i poradie pohľadávok, či pomerné uspokojenie a ďalšie. Dodal, že odkaz žalobcu na § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.005.2014 je irelevantný,

keďže zmluva bola uzatvorená v roku 2011. Čo sa týka zmluvnej podmienky ohľadom započítanie pohľadávok prednostne na príslušenstvo, žalovaný mal za to, že § 566 ods. 2 OZ má dispozitívny charakter a dlžník je oprávnený modifikovať započítavanie podľa vlastného uváženia v zmluve, pričom práve v úverovej zmluve bol dohodnutý spôsob započítavania splátok prednostne na príslušenstvo. Neobchádza sa tým zákon. Spôsob započítavania pritom nemá žiaden vplyv na celkovú čiastku, ak dlžník spláca poskytnutý úver riadne a včas. Poukázal i na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 6CoCsp/52/2020. K zmluvnej podmienke týkajúcej sa úročenia pohľadávky v prípade predčasného splatenia uviedol, že v čase uzavretia zmluvy o úvere bola súdna prax v otázke prípustnosti kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania nejednotná a v súčasnosti je už tento problém definitívne vyriešený v R 5/2021 a v nadväzujúcich rozhodnutiach dovolacieho súdu. K poslednej zmluvnej podmienke – rozhodcovskej doložke uviedol, že táto nemôže objektívne spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd nemal iba výlučne dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Zmluvná podmienka nebola skrytá a žalobca mal o nej vedomosť už pri podpise zmluvy. Poukázal na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019 a tiež na skutočnosť, že predmetná rozhodcovský súd je od 30.01.2015 neaktívny, v dôsledku čoho sa tiež predmetná zmluvná podmienka stáva obsolentnou. Vo vyjadrení k žalobe opakovane zdôrazňoval, že má za to, že sa jedná o šikanóznou a účelovú žalobu, zneužitie práva zo strany spotrebiteľa a jej primárnym motívom nie je ochrana práv, ale iba docielenia určenia neprijateľných podmienok na základe akejkoľvek – hoci aj formálnej vady v zmluve o úvere.

3. Žalobca v replike zo dňa 14.11.2025 zotrval na podanej žalobe. Tvrdenia žalovanej o zneužití práva považovala za nenáležité konštatovanie a osobné útoky zo strany žalovaného, ktoré predstavujú popieranie práva žalobcu na prístup k súdu. Šikanózný výkon práva musí preukázať ten, kto je takýmto výkonom práva poškodený. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/9/2025 zo dňa 19.06.2025, kde súd okrem iného konštatoval, že ak žalovaný tvrdí, že žalobca mal možnosť od zmluvy o úvere odstúpiť, tak to skôr nasvedčuje tomu, že sa žalovaný spoliehal na nečinnosť spotrebiteľa. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/149/2020 zo dňa 24.08.2022 mal za to, že súd je povinný rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve i v prípade, ak ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná alebo sa už nepoužíva. Poukázal na literatúru zaoberajúcu sa pojmom neprijateľnej zmluvnej podmienky. Mal za to, že žalovaný nepredložil ani jeden dôkaz na preukázanie vedenia kontraktáčného procesu s dlžníkom. S poukazom na § 53 ods. 3 OZ tak mal za to, že ak dodávateľ nepreukázal opak, tak zmluvné ustanovenia sa nepovažujú za individuálne dojednané. Všeobecne tiež popísal spotrebiteľské vzťahy a nerovnovážne postavenie zmluvných strán. Argumentoval tiež tým, že pre súdenú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Vzhľadom na postoj žalovaného k judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, považoval svoju žalobu za o to viac dôvodnú. Uviedol, že žalobu podal až teraz, pretože až v súčasnej dobe sa dozvedel o tom, že zmluvy žalovaného obsahujú zrejme neprijateľné zmluvné podmienky, o čom je oprávnený rozhodnúť len súd. Následne citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2025 zo dňa 10.06.2025, kde sa súd vyjadril v obdobnej veci, že uplatňovanie nárokov zo strany spotrebiteľa nemožno považovať za zneužitie práva. Zopakoval tiež dôvody podania žaloby, ktoré už uviedol v žalobe. tak nie je potrebné opätovne zdôvodňovať jej neprímeranosť a postačuje poukázať na už právoplatný rozsudok súdu.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 21.11.2025 navrhol zotrval na predchádzajúcej argumentácii a mal za to, že rozhodnutia, na ktoré poukázal žalobca v replike sú neaplikovateľné s poukazom na diametrálne odlišné skutkové a právne okolnosti a na aktuálny vývoj judikatúry. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 34Csp/140/2024-110 zo dňa 31.07.2024 v obdobnej veci žalovaného, kde sa súd principiálne zaoberal otázkou rozporu podania žaloby s dobrými mravmi. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že tento spor je učebnicovým príkladom, kedy by mal súd uplatniť esenciálne zásady súkromného práva a základné procesné princípy v neprospech žalobcu. Mal za to, že nie je žiaden racionálny dôvod, aby súd po 14 rokoch posudzoval zmluvný vzťah, ktorý bol v prospech oboch strán štandardne ukončený dobrovoľným a predčasným splatením úveru. Osobitne poukázal na to, že žalobca žalobou zo dňa 10.10.2025 inicioval obdobné konanie o určenie neprijateľnosti ôsmich zmluvných podmienok po 14 rokoch od splatenia úveru, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9Csp/141/2025.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (na čl. 9 obchodné podmienky pre úver verzia 1/2007 s účinnosťou od 15.03.2007, na čl. 28

zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.11.2007, na čl. 29 potvrdenie o splatení pohľadávky z úveru zo dňa 22.06.2011, na čl. 57 rubovej strane žiadosť o zmenu úveru zo dňa 08.06.2011), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 28.11.2007 žalobca uzatvoril so žalovaným (vtedy s obchodným menom Poštová banka, a.s.) zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX za nasledovných podmienok: výška úveru 50 000 Sk (1 65,70 EUR), počet pravidelných mesačných splátok 60, výška mesačnej splátky 1 486 Sk, dátum prvej platby do 24.12.2007, dátum každej ďalšej platby k 24. dňu v mesiaci, RPMN 25,59 %, úroková sadzba 23 %, celková výška nákladov na poskytnutý úver 34 349,83 Sk (1 140,21 EUR). Následne žalovaný žalobcovi poskytol predmetný úver.

7. Dňa 08.06.2011 žalobca požiadal o zmenu úveru – predčasné splatenie celého úveru ku dňu 08.07.2011.

8. Žalobca následne úver dňa 22.06.2011 splatil v plnej výške vrátane príslušenstva.

9. V Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.11.2007 sa okrem iných nachádzajú aj nasledovné zmluvné podmienky:

- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [1]: „Klient svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s ich obsahom, prijíma návrhy v nich predložené a potvrdzuje ich prevzatie.“;
- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2]: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k PB v zmysle ZoB.“;
- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3]: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy [Dohoda] v zmysle § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník] v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky PB vzniknutej zo ZoÚ. Klient udeľuje PB výslovný súhlas na predloženie Dohody platiteľovi mzdy Klienta. Táto Dohoda sa vzťahuje i na budúceho platiteľa mzdy ako i na iné príjmy Klienta.“,

10. V Obchodných podmienkach pre úver [verzia 1/2007] s účinnosťou od 15.03.2007, na ktoré odkazuje zmluva v časti [2] bode [1], sa okrem iných nachádzajú aj nasledovné zmluvné podmienky:

- v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 4.6], v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“;

- v článku 5. Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.4], v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznamenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznamení, a to až do času úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“;

- v článku 7. Doručovanie, bod 7.1], v znení: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“;

- v článku 11. Prechodné a záverečné ustanovenia, bod 11.2], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody Klient prijíma návrh Banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., IČO: 35 862 882, zapísaná v OR SR OS Bratislava 1, odd. Sa, vl. Č. 3157/B [RAM] podľa jeho vnútorných

predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu RAM podriadia s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.“.

11. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

17. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

18. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2024 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto

podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 53 ods. 1 zák. č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

24. Podľa § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách banka a pobočka zahraničnej banky nesmú vykonávať s osobami, ktoré k nim majú osobitný vzťah, obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by sa nevykonali s ostatnými klientmi. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pred uzavretím a vykonaním takého obchodu preveriť, či osoba, s ktorou takýto obchod vykonávajú, k nim nemá osobitný vzťah; táto osoba je povinná poskytnúť banke a pobočke zahraničnej banky pravdivé informácie, ktoré banka a pobočka zahraničnej banky potrebujú na účel tohto preverenia. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť v zmluve o nimi poskytnutej záruke alebo o vklade podľa § 5 písm. a) sankciou neplatnosti uzavretia tejto zmluvy a v zmluve o úvere podľa § 5 písm. b) sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov, vrátane splatnosti úrokov za celú dohodnutú dobu úveru.

26. Podľa § 551 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

27. Podľa § 5a zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014 do 30.06.2024 neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy
a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo
b) zmenkou alebo šekom. 12ce)

28. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že strany sporu uzavreli zmluvu o úvere spotrebiteľského charakteru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný a vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy zmluvných strán) a žalobca úver v plnom rozsahu čerpal a následne úver predčasne splatil. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporu sporný, sporné bolo skôr právne posúdenie, či žalobcom špecifikované zmluvné podmienky predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky v rámci spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalovaný tiež spochybňoval motív podania žaloby zo strany žalobcu po uplynutí 14 rokov od splatenia úveru.

29. Prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd vyvodil z § 137 písm. c), prípadne písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s § 298 Civilného sporového poriadku, ako aj v spojení s §§ 53 a 53a Občianskeho zákonníka v záujme zabezpečenia zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Podporne súd poukazuje i na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý výslovne umožňuje podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy. Podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v ust. § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018, ktoré práve odvodzuje prípustnosť od § 137 písm. c/ CSP, hoci podľa názoru súdu je príliehavejší prípadne § 137 písm. d/ CSP, ktoré pojednáva o určení právnej skutočnosti), ale i ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy – konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

30. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v zmysle ktorého: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

31. S ohľadom na uvedené závery najvyššieho súdu súd konštatuje, že podanie žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je legitímnym právom spotrebiteľov, ktorým sa môžu domáhať ochrany svojich práv podľa § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

32. Súd nedospel k záveru, že by táto žaloba bola zo strany žalobcu podaná šikanózne, nakoľko zo žaloby, nevyplýva, že by nesledovala ako svoj primárny cieľ zodpovedanie otázky, či dotknuté

zmluvné podmienky boli neprijateľné a ciele podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. Ide skôr o dohady žalovaného, ktoré súd pripúšťa, že sú na zamyslenie (predovšetkým naliehavosť určenia po uplynutí tak dlhej doby od uzatvorenia zmluvy a zároveň od splatenia dlhu), avšak vychádzajúc z aktuálnej judikatúry a nepremlčateľnosti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a zohľadňujúc záujem štátu na zvýšenej ochrane spotrebiteľa nemôžu tieto dohady žalovaného brániť spotrebiteľovi domáhať sa preskúmania obsahu spotrebiteľom namietaných zmluvných podmienok.

33. Súdny dvor Európskej únie uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat' nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“ I s poukazom na uvedené preto možno považovať námietky žalovaného, týkajúce sa časových súvislostí, doby medzi uzatvorením zmluvy, splatením úveru a podaním žaloby a skúmania „skutočného“ motívu podania žaloby za nedôvodné.

34. Predtým, ako súd pristúpil k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia (ak tieto sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne) a či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú hlavného predmetu plnenia, ani ceny plnenia.

35. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávani ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávani zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedláčko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). V tomto smere žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Zmluva a zmluvné podmienky v nej predstavujú štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, uzatváranú s mnohými spotrebiteľmi. Rovnako tak ustanovenia zakotvené v obchodných podmienkach predstavujú dojednania, ktorými sa spravuje určitý typ zmlúv, ktoré žalovaný uzatváral s mnohými spotrebiteľmi.

36. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

37. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

38. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný

záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

1. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než obsahuje výpočet v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, resp. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak napĺňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/19/2021 z 30.11.2021).

39. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

40. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátiteľnej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. F., ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

41. Na základe vykonaného dokazovania a citovanej právnej úpravy súd v každom a jednom prípade žalobcom špecifikovaných zmluvných podmienok dospel k záveru o naplnení znakov neprijateľnosti v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom v každom a jednom prípade súd zistil, že totožné alebo veľmi obdobné zmluvné podmienky boli už súdmi vyhlásené za neprijateľné podmienky, a to i priamo vo vzťahu k žalovanému (zistené vyhľadaním na webovej stránke <https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/sudy/rozhodnutia>). Súd dospel k záveru, že žalobcom špecifikované zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto ich výrokmi I. až VII. určil za neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvné podmienky v totožnom znení, ako v tomto spore, boli predmetom súdneho prieskumu v konaniach vedených

na tunajšom súde pod sp. zn. 20Csp/22/2025 a sp. zn. 29Csp/3/2025, pričom rozsudkami zo dňa 19.05.2025, sp. zn. 20Csp/22/2025 a zo dňa 07.04.2025, sp. zn. 29Csp/3/2025 boli už všetky žalobcom špecifikované zmluvné podmienky v zmluvách uzatvorených s iným spotrebiteľom posúdené ako neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

42. Čo sa týka prvej zmluvnej podmienky (uvedenej v I. výroku tohto rozsudku), v zmysle ktorej spotrebiteľ prehlasuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s nimi, prevzal ich a príjma návrhy v nich predložené, súd ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, keďže má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odrazený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Uvedenú zmluvnú podmienku možno zahrnúť do tzv. čierneho zoznamu neprijateľných podmienok demonštratívne vymenovaných v § 53 od. 4 Občianskeho zákonníka a to pod podmienku uvedenú pod písm. l). V zmysle tohto ustanovenia za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Uvedená podmienka bola viackrát právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, a preto má žalovaná v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

43. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku II. týkajúca sa vyhlásenia o neexistencii osobitného vzťahu k PB predstavuje už notoricky vyhlasovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku nachádzajúcu sa v obdobných spotrebiteľských zmluvách. Podľa názoru súdu je v predmetnom zmluvnom ustanovení značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa založená z dôvodu, že spotrebiteľ je vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej zmluvnej podmienke spočívajúcej v používaní komplikovaných a sofistických termínov („osobitný vzťah“), ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Na právnom posúdení súdu nemení nič zákonný odkaz na zákon o bankách, pretože existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ z dôvodu svojej nevedomosti netuší, čo má chápať pod termínom osobitný vzťah k banke [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288), rozsudok Mostaza Claro, C 168/05, EU:C:2006:675, bod 28 a citovanú judikatúru, ako aj v súvislosti so smernicou Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú. v. ES L 42, 1987, s. 48; Mim. vyd. 15/001, s. 326), rozsudok Rampion a Godard, C 429/05, EU:C:2007:575, bod 65]. Súd pri neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje: „Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobiť neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe“. O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli súdy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.02.2024, sp. zn. 9Csp/128/2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 08.01.2025,

sp. zn. 18Csp/82/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.11.2024, č. k. 29Csp/41/2024 – 129, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2022 pod sp. zn. 29Csp/74/2022 rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/176/2024, zo dňa 03.04.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/25/2024, zo dňa 02.07.2024, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11CoCsp/27/2024, zo dňa 26.03.2025.

44. Dohoda o zrážkach zo mzdy (citovaná vo výroku III. rozsudku) taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Za významnú súd považuje predovšetkým skutočnosť, že predmetné dojednanie je zahrnuté v rámci formulárovej zmluvy medzi bežné zmluvné podmienky, čím žalovaný vnútil spotrebiteľovi určité správanie a konanie zvyhodňujúce dodávateľa v neprospech spotrebiteľa, a to bez osobitného zdôraznenia následkov takéhoto dojednania. Práve vzhľadom na tieto nepoctivé praktiky zákonodarca zakotvil v § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Uvedená zákonná úprava odzrkadlila potrebu zasiahnuť do obdobných nerovnovážnych zmluvných dojednaní až na úrovni výslovnej právnej úpravy, kedy síce úplne nevyklúčila uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, avšak stanovila prísnejšie kritéria pre platnosť takejto dohody o zrážkach zo mzdy, a tak prakticky stanovila hranice, ktoré oddeľujú akceptovateľnú dohodu o zrážkach zo mzdy od neprijateľného zmluvného dojednania dohody o zrážkach zo mzdy. Žiada sa tiež dodať, že súdy v mnohých prípadoch, či už v rámci neodkladných opatrení alebo aj vo veci samej, rozhodli o povinnosti veriteľa zdržať sa použitia obdobných zmluvných podmienok z dôvodu jej neprijateľnosti, a tým neplatnosti. S poukazom na uvedené závery o nerovnovážnosti daného zmluvného dojednania v neprospech spotrebiteľa súd vo výroku V. určil zmluvnú podmienku obsahujúcu dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú.

45. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku VI. rozsudku, o totožnej zmluvnej podmienke upravujúcej započítanie platieb spotrebiteľa, nachádzajúcej sa v danom prípade v Obchodných podmienkach v bode 4.6., súdy taktiež opakovane rozhodli o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky (napr. rozsudky označené žalobcom v žalobe, ale aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/89/2025 zo dňa 31.10.2025, sp. zn. 16Csp/80/2018 zo dňa 15.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. z. 19Co/25/2019 zo dňa 27.08.2019, ďalej rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/211/2019 zo dňa 13.03.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/102/2020-158 z 23.6.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/27/2021 zo dňa 08.11.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/136/2020 zo dňa 08.07.2020 a ďalšie). Neprijateľnosť danej podmienky predovšetkým spočíva v tom, že umožňuje veriteľovi v priamom rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítať platby spotrebiteľa na iný účel (úroky, poplatky, sankcie), než je prioritné splácanie istiny. Daná podmienka predstavuje odchýlenie sa od úpravy v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa. Súd pritom nevidí dôvod na odklon od už skoršieho právneho posúdenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súdmi a plne sa s ním stotožňuje, preto v štvrtom výroku určil i dotknutú zmluvnú podmienku týkajúcu sa započítavania platieb spotrebiteľa za neprijateľnú.

46. I zmluvná podmienka uvedená vo výroku V. rozsudku už bola vo veľmi období znení vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, napríklad aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/1/2023 zo dňa 27.04.2023 a v totožnom znení rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/89/2025 zo dňa 31.10.2025, pričom niet dôvodu od právneho posúdenia veci uvedeným súdom sa odkloniť. Na podporu argumentácie súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoCsp/27/2021 zo dňa 27.1.2022, ktorý sa týkal tiež žalovaného a obsahovo obdobnej zmluvnej podmienky a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/23/2024. Dotknutou podmienkou si spotrebiteľ neprípustne zhoršuje postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže umožňuje žalovanému úročit nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou od predčasného zosplatenia úveru až do úplného splatenia zmluvného záväzku, a to spolu s úrokmi z omeškania. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod R 5/2021, podľa ktorého veriteľovi pri predčasnej splatnosti úveru náleží úrok z istiny len vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Navyše daná zmluvná podmienka je neurčitá, keďže odkazuje na ďalší dokument - oznámenie banky o výške úrovej sadzby, takže spotrebiteľ v čase uzatvorenia zmluvy ani nevie, v

akej výške by mal platiť zmluvné úroky a úroky z omeškania pri predčasnej splatnosti úveru. Uvedená zmluvná podmienka je teda v rozpore s právom a preto spĺňa atribúty neprijateľnej zmluvnej podmienky.

47. Zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úvery ukladajúca spotrebiteľovi oznamovaciu povinnosť (citovaná v VI. výroku rozsudku) bola už taktiež opakovane vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve – napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/41/2024 zo dňa 11.11.2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/128/2023-156 zo dňa 26.02.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/128/2023-187 zo dňa 27.03.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024. Vsunutie takejto oznamovacej povinnosti medzi iné podmienky upravujúce zmluvný vzťah (ktoré by v rámci obchodných podmienok mali byť skôr technického a dopĺňacieho charakteru), je podľa názoru súdu neprípustné a neprimerane zaťažujúce spotrebiteľa. Spotrebiteľ pritom nie je schopný dopredu predvídať alebo vyhnúť sa takémuto správaniu alebo takejto skutočnosti, akou je exekučné alebo konkurzné konanie voči nemu týkajúce sa jeho majetku, pričom sa môže jednať o exekučné konanie o úplne minimálnu sumu, ktorá by v žiadnom prípade nemala mať nejaký vplyv na úverový vzťah. Súd sa tiež v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 115/2016 z 29.06.2016, v zmysle ktorého: „V danom prípade napadnuté zmluvné podmienky jednoznačne nie sú vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nepredstavujú ani hlavný predmet zmluvy a ani netýkajú sa primeranosti ceny. Keďže sú súčasťou obchodných podmienok žalovaného, ktoré sú vopred stanovené, rozhodne nie sú individuálne vyjednané medzi účastníkmi. Úspešnosť žaloby tak závisela na posúdení toho, či v nich ide o hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Sporné zmluvné podmienky podľa súdu nie sú formulované určito a zrozumiteľne, ostáva totiž len na posúdení banky, ktoré zmeny ovplyvňujúce bonitu žalobcu považuje za relevantné, ktoré by mal žalobca oznámiť. Navyše samotný vznik nejakej skutočnosti ohrozujúcej pohľadávku banky neznamena, že žalobca by sa nedokázal s ňou vyporiadať. Zanedbateľné nie je ani to, že súd postráda praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už daný záväzok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy. Nemožno súhlasiť s tým, že by sporné zmluvné podmienky boli v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, uvedený zákon vo vzťahu k fyzickej osobe, čo nepochybne je aj spotrebiteľ, žiadne podobné povinnosti neukladá. Preverovanie bonity spotrebiteľa sa vyžaduje pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 7 ods. 1 alebo § 11 ods. 2. Nemá teda žiadne právne a ani faktické opodstatnenie preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzavretí úverovej zmluvy...“.

48. Zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku VII. rozsudku, predstavujúcu rozhodcovskú doložku súd považuje za rovnako notoricky súdmi vyhlasovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ide o neprijateľné zmluvné dojednanie v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nebolo individuálne dojednané a je v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa bez potrebného objasnenia zmluvnej podmienky, zvýraznenia jej závažnosti, začlenením v rámci bežných zmluvných dojednaní upravujúcich úverový vzťah, pričom núti spotrebiteľa v prípade sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred vopred dodávateľom vybraným rozhodcovským súdom. V zhode so žalobcom súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019, v ktorom ústavný súd vyslovil, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Súd opäť považuje za vhodné poukázať aj na skutočnosť, že prax si vyžiadala zakotvenie mantinelov prijateľnosti obdobných zmluvných dojednaní, keď bola do § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neskôr včlenená do demonštratívneho zoznamu neprijateľných zmluvných podmienok i zmluvná podmienka umožňujúca riešenie sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Predmetný zákon podrobnejšie upravil podmienky, za ktorých môže byť uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pričom okrem iného stanovil, že rozhodcovská zmluva v takomto prípade musí byť obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade sa však skutočne jednalo o zmluvnú podmienku včlenenú do textu obchodných podmienok ako rádovej, bežnej podmienky.

49. Na dôvažok sa žiada dodať, že žalovaným prezentované úvahy o šikanóznom spôsobe výkonu práva žalobcu neboli v konaní preukázané. Súd vidí zjavný motív žalobcu podať žalobu práve s ohľadom na to, že sa domnieval, že zmluva, resp. kontraktálny proces mali nedostatky. Každý má právo na súdnu ochranu svojho domnelého práva a žaloba podľa názoru súdu zjavne iba uplatnil svoje právo na súde.

Súd nevzhliadol žiaden dôvod na vyslovenie, že by v danom prípade malo iniciovanie sporu žalobcom šikanóznym charakter, alebo bolo v rozpore s dobrými mravmi.

50. Čo sa týka dôkazov, ktoré súd nevykonával, súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie výsluchom žalobcu ku kontraktáčnemu procesu a motívom podania žaloby. Žalobca súdu poskytol svoje tvrdenia o spôsobe vedenia kontraktáčneho procesu – kde teda zastával názor, že žalovaný s ním individuálne nevyjednával jednotlivé zmluvné podmienky a uviedol aj pohnútky, dôvody a objasnenie, prečo podal takúto žalobu i po uplynutí značného času od splnenia svojho dlhu. Vykonanie výsluchu súd považoval vzhľadom na uvedené skutočnosti za neúčelné a nehospodárne, zvlášť za stavu, že žalobca je obmedzený na spôsobilosti na právne úkony.

51. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako plne úspešnej strane v spore priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd nevzhliadol dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

-2- 17Csp/141/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.